

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**STATUTUL JURIDIC AL
FUNȚIONARILOR PUBLICI ȘI
AL PERSONALULUI DIN
SECTORUL PUBLIC ÎN UNELE
STATE MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE - ASPECTE
GENERALE**

studiu documentar

mai 2026

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/pls/dic/site2015.page?den=dsdl-home1>

Documentare și sinteză: Violeta Cincă
Consilier parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

AUSTRIA	3
BELGIA.....	6
BULGARIA	8
CROAȚIA.....	10
ESTONIA	12
FINLANDA.....	14
FRANȚA	17
GERMANIA.....	19
GRECIA	21
LETONIA	26
POLONIA.....	29
WEBOGRAFIE	34

Statutul juridic al personalului din sectorul public din statele membre ale Uniunii Europene prezintă atât puncte de convergență semnificative (influențate de valorile democratice comune și de dreptul UE), cât și diferențe majore, înrădăcinate în tradițiile administrative și constituționale ale fiecărei țări. Nu se poate spune că există un „model unic european” cu caracter normativ-obligatoriu, deoarece organizarea administrației publice este o competență națională a fiecărui stat membru, dar se poate vorbi, la modul virtual, de un spațiu administrativ european.

Trebuie precizat că există diferențe majore între cele două modele europene existente: cel de carieră (în Franța, România, Spania, Germania etc.), respectiv cel „de poziție” (de tradiție anglo-saxonă și nordică – existent în Suedia, Danemarca, parțial în Țările de Jos). Statele din sudul și centrul Europei preferă un statut de drept public pentru a asigura independența administrației, în timp ce statele nordice mizează pe flexibilitate, manageri din sectorul privat și contracte de muncă standard.

În Uniunea Europeană, numărul total al persoanelor care lucrează în sectorul public este de aproximativ 35,3 milioane de oameni. Această cifră include atât funcționarii publici de carieră (cu statut special), cât și personalul contractual, personalul din educație și sănătate (acolo unde aceste categorii sunt plătite de stat) și personalul din forțele armate. La nivelul întregii Uniuni Europene, angajații din sectorul public reprezintă aproximativ 18,8% din totalul forței de muncă.

ASPECTE COMPARATIVE

AUSTRIA

Administrația publică din Austria este organizată pe trei niveluri: nivelul federal, nivelul celor 9 landuri („Länder”) și nivelul local, care cuprinde 2.092 de municipalități. Într-un sens mai larg, sectorul public include, de asemenea, instituțiile de asigurări sociale, organismele reprezentative statutare cunoscute sub denumirea de „Camere” (cum ar fi Camera Muncii și Camera de Comerț), precum și alte entități juridice constituite în temeiul dreptului public, care sunt responsabile de furnizarea serviciilor publice.

Angajații din sectorul public sunt denumiți colectiv „funcționari publici”. Prin îndeplinirea atribuțiilor lor orientate către servicii și cetățeni, aceștia joacă un rol vital în generarea unui impuls pozitiv atât pentru societate, cât și pentru economie. Deși o parte semnificativă a funcționarilor publici este angajată în domenii de bază, cum ar fi administrarea fiscală și a veniturilor, securitatea internă și externă sau educația, aceștia

îndeplinesc, de asemenea, funcții esențiale într-o gamă largă de domenii. Acestea includ administrarea prestațiilor sociale, întreținerea și dezvoltarea infrastructurii publice, siguranța alimentelor și a produselor medicamentoase, protecția mediului și a naturii, precum și serviciile de sănătate publică.

Sarcinile guvernului federal sunt îndeplinite de ministerele federale și de instituțiile aflate în subordinea acestora. În prezent, 9% din personalul funcției publice lucrează la sediile ministerelor. Marea majoritate, cca. 90% este repartizată către instituțiile subordonate, inclusiv școli, instanțe, birouri fiscale și secții de poliție. Doar 1% dintre angajații federali lucrează în instituții supreme, precum Biroul Președintelui Federal, Administrația Parlamentară, Curtea Constituțională, Curtea Administrativă Supremă, Consiliul Ombudsmanului și Curtea de Conturi.

În plus, aproximativ 2.981 de funcționari publici federali (echivalent cu normă întreagă) lucrează în agenții de drept public sau privat cărora le-au fost încredințate sarcini îndeplinite anterior de instituțiile funcției publice federale. Printre acestea se numără Institutul Național de Statistică al Austriei, muzeele federale, Serviciul Public de Ocupare a Forței de Muncă, universitățile, serviciile de probațiune și entități similare. Alți 5.329 de angajați lucrează în societățile care au preluat atribuțiile fostei Administrații Poștale și Telegrafice.

Funcția publică federală austriacă cuprinde opt grupe profesionale, între care personalul administrativ, profesorii din învățământul preuniversitar, profesorii din cadrul institutelor de formare a cadrelor didactice, agenții de ordine publică, personalul militar, judecătorii și procurorii, asistenții medicali și personalul de supraveghere școlară. Ministerele apelează la diferite grupe profesionale în funcție de mandatul lor. Serviciul administrativ este deosebit de vast, personalul său activând în aproape toate organismele federale. Sarcinile acestora includ activități juridice, economice, tehnice, psihologice și administrative.

Statutul juridic al persoanelor care lucrează în sectorul public austriac se împarte în două categorii principale: funcționarii publici (Beamte - sunt numiți prin act administrativ (numire) și ocupă un post permanent, pe viață - aceștia activează în domenii cheie, în special în sistemul judiciar, în poliție și în armată), au un raport de muncă de drept public, și personalul contractual (Vertragsbedienstete - angajați în baza unor contracte de drept privat, în conformitate cu Legea privind angajații contractuali (VBG), similar cu sectorul privat, dar cu restricții privind încetarea contractului după o anumită perioadă. Aceștia reprezintă peste jumătate din totalul angajaților din sectorul public, care are un raport de muncă de drept privat. Deși angajarea contractuală este în prezent norma, ca urmare a „*stopului de pragmatizare*” instituit începând cu 1997, cele două grupuri au obligații de serviciu similare. Începând cu 2026, noile acorduri salariale și reformele legislative,

inclusiv transpunerea Directivei UE privind transparența salarială până în iunie 2026, modelează condițiile de angajare.

Funcționarii sunt clasificați pe „Grupe” ([*Verwendungsgruppen*](#)), de la A1 la A7, în funcție de nivelul de studii (A1 - studii superioare, A2 - bacalaureat, etc.).

Există legi speciale pentru categorii specifice: serviciul diplomatic, poliția (executivul), judecători și procurori, cadre militare.

În trecut, profesorii erau preponderent funcționari publici (*Beamte*). Din 2013, noii profesori sunt angajați sub un regim contractual special (*Pädagogischer Dienst*), fiind personal contractual, nu funcționari publici cu titlu viager.

Majoritatea personalului din spitalele publice are statut de personal contractual sau este angajat sub legi provinciale specifice.

Angajații muzeelor sau ai teatrelor de stat au, de regulă, statut de drept privat, multe instituții fiind externalizate în entități cu personalitate juridică proprie.

Pentru funcționari (*Beamte*), sunt obligatorii cetățenia austriacă (sau UE/SEE pentru anumite roluri) și un proces de selecție riguros. Pentru personalul contractual, procedura este mai flexibilă.

Funcționarii nu pot fi concediați decât în cazuri disciplinare extreme. Personalul contractual poate fi concediat conform prevederilor legale, deși beneficiază de o protecție mult mai mare decât în sectorul privat.

Doar funcționarii publici (*Beamte*) pot îndeplini acte suverane care implică exercitarea constrângerii sau afectarea directă a drepturilor cetățenești (ex.: judecătorii, poliția în exercitarea atribuțiilor de ordine publică).

Activitatea personalului contractual este reglementată de [**VBG \(Lege specială\)**](#), care completează legislația generală a muncii.

Persoanele care asistă politicienii (miniștri sau grupuri parlamentare) au un statut special:

- Consilierii miniștrilor (Cabinet) sunt, de regulă, din categoria personalului contractual / pe durată determinată (pe durata mandatului ministrului). Dacă un funcționar public de carieră devine consilier, el este „detașat” în cabinet, păstrându-și statutul de bază, dar primind indemnizații specifice.
- Aceștia nu reprezintă o categorie aparte de funcționari publici, ci sunt angajați sub incidența unor secțiuni speciale din **VBG**, care permit salarii mai mari și proceduri de încetare a contractului mai rapide, corelate cu mandatul politic.

Asistenții personali ai deputaților sunt angajați direct de către deputat printr-un contract de drept privat, dar salariile sunt plătite din bugetul Parlamentului. Nu există un număr fix de persoane (ex.: „3 asistenți”), ci un buget maxim lunar alocat fiecărui deputat pentru asistență. Deputatul poate alege să angajeze o singură persoană cu normă întreagă și salariu mare sau mai mulți asistenți cu o jumătate de normă.

Grupuri parlamentare primesc subvenții de stat substanțiale pentru a angaja personal propriu (experți legali, PR). Aceștia sunt angajați ai grupului parlamentar respectiv, nu ai deputatului individual. Bugetul per deputat este calculat pentru a acoperi aproximativ 1-2 asistenți cu normă întreagă, în funcție de nivelul lor de calificare.

BELGIA

Statutul agenților federali, în temeiul [articolului 107 din Constituție](#), este reglementat de [Decretul regal din 2 octombrie 1937](#), care stabilește drepturile și obligațiile acestora, precum și gestionarea funcției publice prin intermediul site-ului web al [FPS BOSA](#)

Un funcționar public este definit ca o persoană care:

- este numită unilateral de o autoritate publică (nu este angajată pe bază de contract)
- ocupă un post în administrația publică
- este supusă unui statut de drept public („statut”), nu dreptului muncii obișnuit
- servește interesul general

Belgia nu utilizează un singur sistem de clasificare rigid, ci există mai multe sisteme care se suprapun. Numai agenții statutare sunt funcționari publici în sensul strict al legii. Agenții contractuali sunt angajați ai autorităților publice reglementați de legislația muncii, deși sunt uneori denumiți funcționari publici într-un sens larg sau informal.

Funcționarii publici pot fi clasificați în funcție de nivelul de administrație (funcționari publici federali, funcționari publici regionali (Flandra, Valonia, Bruxelles-Capitală), funcționari comunitari (flamandă, franceză, germanofonă), funcționari locali (provincii, municipalități, CPAS/OCMW) sau în funcție de funcție sau sector (administrație generală (ministere, agenții), serviciul diplomatic (Afaceri Externe), personal judiciar (instanțe, parchet), servicii de poliție și securitate, personal de apărare, administrație fiscală și financiară, administrația serviciilor sociale...) .

Fiecare nivel are propriile statute și sisteme de recrutare. Unii funcționari publici (de exemplu, militari, polițiști, magistrați) au regimuri juridice speciale, distincte de cele ale funcționarilor publici obișnuiți.

În Belgia, distincția principală se face între funcționarii publici de drept public și angajații cu contract de muncă care lucrează în instituțiile publice. Funcționarii publici sunt numiți unilateral în temeiul dreptului public, beneficiază de o securitate sporită a locului de muncă și sunt supuși unor obligații stricte, precum neutralitatea și loialitatea, iar litigiile sunt soluționate de instanțe administrative, cum ar fi Consiliul de Stat. În schimb, personalul contractual este angajat în temeiul Legii belgiene privind contractele de muncă, fiind reglementat de dreptul muncii privat și beneficiind de o protecție mai redusă a locului de muncă. Anumite funcții esențiale care implică exercitarea autorității publice sunt de obicei rezervate funcționarilor publici, în timp ce angajații contractuali îndeplinesc în principal roluri de sprijin sau administrative. Funcțiile care implică exercitarea autorității publice („puissance publique”) sunt, în general, rezervate funcționarilor publici statutari. În ansamblu, Belgia utilizează un sistem dual care combină stabilitatea (funcționarii publici) și flexibilitatea (personalul contractual).

În Belgia, persoanele care asistă politicienii (cum ar fi consilierii ministeriali, asistenții parlamentari sau personalul grupurilor politice) nu sunt, în general, funcționari publici în sensul clasic al termenului. Aceste persoane sunt, de obicei, angajate cu contract pe baza încrederii și a afilierii politice sau direct de către miniștri (personalul cabinetului), de către deputați, grupuri parlamentare etc.

Relația lor juridică este, de obicei, reglementată de dreptul privat sau de norme parlamentare specifice, nu de statutul funcției publice.

Deputații au asistenți plătiți din bugetul Parlamentului, nu din fonduri proprii sau din fondurile partidului.

Aceștia pot lucra, de asemenea, alături de personalul grupurilor parlamentare finanțat prin alocările bugetare pentru grup.

Numărul de asistenți *per* deputat este, de obicei, de cel puțin unul, iar grupurile parlamentare pot avea personal suplimentar în conformitate cu normele și finanțarea parlamentară.

BULGARIA

În Bulgaria, raporturile juridice dintre stat și funcționarul public (în cadrul și cu ocazia exercitării funcției publice) sunt reglementate de [Legea funcționarilor publici \(CSA\)](#). Un funcționar public este o persoană care, în temeiul unui act administrativ de numire, ocupă un post remunerat cu normă întreagă în administrația de stat și asistă o autoritate de stat în exercitarea atribuțiilor sale. Funcționarii publici sunt, de asemenea, persoane cărora o lege specială le conferă statutul de funcționar public în conformitate cu cerințele CSA.

Angajații care lucrează în administrația Adunării Naționale sunt funcționari publici (ca și cei care își desfășoară activitatea în cadrul unui raport de muncă). Condițiile și procedura de numire sunt reglementate în actele normative relevante: pentru funcționarii publici – în [Legea funcționarilor publici](#); pentru persoanele care lucrează în cadrul unui raport de muncă – în [Codul muncii](#).

Funcționarii publici nu sunt încadrați în categorii specifice. În funcție de natura atribuțiilor lor oficiale și de nivelul pregătirii profesionale, funcționarii publici sunt angajați în funcții de conducere și de experți (art. 5 din Legea funcției publice). Angajații cu funcții de conducere care ocupă posturile de secretar-șef, secretar al unei municipalități, director general al unei direcții generale, director al unei direcții și șef al unui inspectorat sunt funcționari publici de rang superior.

Funcțiile deținute de funcționarii publici sunt definite în [Clasificatorul funcțiilor din administrație](#), adoptat de Consiliul de Miniștri, funcțiile fiind, în general, împărțite în nivel managerial și de expert, specialist, asociat și executiv. Există, de asemenea, un clasificador separat al funcțiilor din serviciile diplomatice.

Funcționarii publici care lucrează în Adunarea Națională nu au un statut special în comparație cu alte categorii de funcționari publici care lucrează în alte instituții de stat.

Adunarea Națională are o Comisie pentru sănătate, o Comisie pentru educație și știință și o Comisie pentru cultură și mass-media. Angajații care lucrează în cadrul acestora sunt numiți în baza unui contract de muncă.

Angajații care lucrează în administrația de stat și care nu au statutul de funcționari publici își reglementează relațiile cu angajatorul în conformitate cu Codul muncii sau în temeiul unui contract de muncă pe durată determinată (în administrația publică). Există posturi care, conform legii, pot fi ocupate numai de funcționari publici.

Activitatea administrației de stat este desfășurată de funcționari publici și de persoane care lucrează în cadrul unui raport de muncă. Procedura de numire și statutul funcționarilor publici sunt stabilite prin lege. Angajații cu contract de muncă din administrație sunt numiți în conformitate cu Codul muncii. Funcționarii publici și persoanele care lucrează în baza unui raport de muncă ocupă funcții ale căror denumiri sunt stabilite în Clasificatorul funcțiilor din administrația Adunării Naționale. Clasificatorul indică, de asemenea, repartizarea funcțiilor pe niveluri, cerințele minime privind nivelul de studii absolvite și gradul sau experiența profesională necesare pentru ocuparea fiecărei funcții, precum și tipul de raport juridic în baza căruia se ocupă funcția. În funcție de atribuțiile îndeplinite, funcțiile din administrație sunt: de conducere; de expert; tehnice. Pentru a ocupa o anumită funcție în administrație, sunt necesare un nivel minim obligatoriu de studii absolvite și experiență profesională sau gradul corespunzător. Principalele cerințe pentru ocuparea unei funcții în administrație sunt stabilite prin lege. Fiecare administrație poate stabili, de asemenea, cerințe suplimentare. Cerința de a nu avea condamnări la momentul numirii într-o funcție în administrație este stabilită din oficiu de către autoritatea de numire. Nivelul de studii și calificările, precum și experiența profesională sunt atestate prin documente oficiale. Legea funcționarilor publici reglementează apariția, conținutul și încetarea raportului de serviciu dintre stat și angajat.

Clasificatorul tuturor posturilor din administrație (CPA) se aplică administrației autorităților executive și administrației municipale, pe niveluri ierarhice și funcții. Acesta poate fi utilizat, cu excepția cazului în care legile speciale prevăd altfel, și pentru administrația altor autorități de stat. Toate posturile din administrație – atât pentru funcționarii publici, cât și pentru persoanele care lucrează în baza unui contract de muncă – sunt stabilite prin CPA.

Asistenții permanenți ai grupurilor parlamentare sunt numiți în calitate de angajați ai Adunării Naționale. Numărul acestora este aprobat de președintele Adunării Naționale, în conformitate cu Regulamentul de organizare și procedură al Adunării Naționale (ROPNA) și în funcție de numărul grupurilor parlamentare, în proporție de 1 la 10, dar nu mai puțin de doi pentru fiecare grup parlamentar. Atunci când numărul grupurilor parlamentare nu este un multiplu de 10, numărul asistenților permanenți ai grupului se determină prin rotunjire la numărul superior, un multiplu de 10.

Conform art. 150 din ROPNA, grupurile parlamentare și comisiile parlamentare au dreptul la experți care nu sunt membri ai Adunării Naționale. Deputații, în mod personal, au, de asemenea, dreptul la cel mult trei asistenți care nu sunt angajați ai Adunării Naționale.

CROAȚIA

Statutul, drepturile și obligațiile funcționarilor publici sunt reglementate în primul rând de [Legea funcționarilor publici](#) în cadrul sistemului juridic croat; aspectele referitoare la funcționarii publici care nu sunt reglementate de lege se supun normelor generale de muncă, convențiilor colective, actelor normative subordonate și regulamentelor interne.

În conformitate cu articolul 4 din lege, funcționarii publici sunt persoane care îndeplinesc sarcini în cadrul acestor organisme, așa cum sunt stabilite de Constituție, de regulamente sau de alte reglementări. Funcționarii publici sunt, de asemenea, persoane care, în cadrul organismelor de stat, îndeplinesc sarcini generale și administrative, de planificare, sarcini materiale, financiare și contabile, precum și sarcini similare.

Legea permite îndeplinirea anumitor sarcini pe baza unui contract de prestări servicii, dar acestea nu pot fi sarcini care implică exercitarea autorității publice.

Funcționarii publici își desfășoară activitatea în cadrul organelor administrației de stat, al organelor judiciare, al organelor de urmărire penală, al administrației parlamentare a Parlamentului Croației, al Biroului Președintelui Republicii Croația, al birourilor Guvernului Republicii Croația, Curtea Constituțională a Republicii Croația, Consiliul Judiciar de Stat, Consiliul Procurorilor de Stat, Ombudsmanul, Ombudsmanul pentru copii, Ombudsmanul pentru egalitatea de gen, Ombudsmanul pentru persoanele cu dizabilități, Curtea de Conturi de Stat și alte organisme înființate pentru a îndeplini servicii de stat.

Conform legii, funcționarii publici sunt admiși în funcția publică, de regulă, pe o perioadă nedeterminată. Legea reglementează, de asemenea, admiterea în funcția publică pe o perioadă determinată pentru îndeplinirea unor sarcini temporare sau a unor sarcini al căror volum a crescut temporar, precum și pentru înlocuirea unui funcționar public care a fost absent o perioadă îndelungată; persoanele pot fi admise în funcția publică pe o perioadă determinată pentru îndeplinirea unor sarcini temporare sau a unor sarcini al căror volum a crescut temporar, adică până la revenirea funcționarului public temporar absent. Un contract de funcționar public pe durată determinată pentru îndeplinirea unor sarcini temporare (sau a unor sarcini al căror volum a crescut temporar) poate avea o durată maximă contractuală de un an, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, și nu poate deveni un contract similar celui de funcționar public pe durată nedeterminată.

[Legea privind autonomia locală și regională](#) prevede că funcționarii îndeplinesc sarcini administrative și profesionale în cadrul organismelor de autonomie locală și regională.

În sistemul juridic al Croației, serviciile publice sunt persoane juridice înregistrate ca beneficiari ai bugetului de stat în Registrul beneficiarilor bugetari și extrabugetari, Institutul Croat de Asigurări de Pensii, Fondul de Asigurări de Sănătate din Croația, Serviciul de Ocupare a Forței de Muncă din Croația, instituțiile de învățământ primar și secundar înființate de Republica Croația sau de unitățile locale și regionale de autogovernare, ale căror fonduri salariale sunt asigurate din bugetul de stat în conformitate cu o reglementare specială care reglementează educația, alte persoane juridice din sistemul științific și de învățământ, ale căror fonduri salariale sunt asigurate din bugetul de stat, instituțiile publice cărora Fondul de Asigurări de Sănătate din Croația le asigură fonduri salariale din fondurile destinate costurilor furnizării de asistență medicală persoanelor asigurate. Angajații instituțiilor menționate mai sus sunt funcționari publici cărora li se aplică reglementările generale privind munca.

Funcționarii publici: își desfășoară activitatea în conformitate cu legea și cu alte acte normative adoptate în temeiul legii, își îndeplinesc atribuțiile postului care le-a fost repartizat în mod conștiincios, profesionist și la timp, respectând principiile funcției publice, utilizează cunoștințele noi în activitatea lor, adoptă și aplică realizările profesionale în domeniul lor de activitate și se perfecționează profesional în mod continuu. Funcționarii publici sunt evaluați anual pentru activitatea lor, iar scopul evaluării este de a-i încuraja să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu într-un mod eficient și de calitate și de a determina contribuția lor la îndeplinirea atribuțiilor drept criteriu pentru remunerare și promovare în funcția publică. În cazul în care nu își îndeplinesc sarcinile încredințate cu conștiinciozitate, profesionalism și în termenele prevăzute, în cazul în care nu respectă Constituția, legile și alte reglementări sau norme de conduită în timpul serviciului sau în legătură cu serviciul, funcționarii publici răspund pentru încălcarea gravă sau minoră a îndatoririlor oficiale.

În conformitate cu legea, funcționarii publici ai aceluiași organism de stat sau ai unui alt organism de stat, precum și, în mod excepțional, funcționarii publici ai organismului administrativ al unei unități de autogovernare locală și regională și ai serviciului public, sunt numiți în funcții în cadrul cabinetului ministrului, al Biroului Președintelui Republicii Croația, Biroului Primului-ministru, Biroului Viceprim-ministrului, Biroului Președintelui Parlamentului Croat și Biroului Vicepreședintelui Parlamentului Croat pentru o perioadă determinată, care nu poate depăși sfârșitul mandatului lor, iar după încheierea mandatului, aceștia sunt repartizați în funcții corespunzătoare în cadrul organismului de stat în care au lucrat până la transferul lor, pentru care îndeplinesc cerințele, ținând seama de cunoștințele lor profesionale, de experiența profesională și de competențe.

Conform Ordonanței privind structura internă a Serviciului de personal al Parlamentului, deputatul care deține funcția de președinte al unui organism de lucru al Parlamentului croat (comisie) are la dispoziție funcționari publici numiți în funcțiile de

secretar al organismului de lucru al Parlamentului croat, consilier principal, grefier principal și grefier.

[Regulamentul de procedură al Parlamentului](#) croat prevede faptul că, un grup parlamentar poate fi înființat prin decizia: unui partid politic care are cel puțin trei deputați; a două sau mai multe partide politice care, împreună, au cel puțin trei deputați; a cel puțin trei deputați independenți; a partidelor politice și a deputaților independenți care, împreună, au cel puțin trei deputați; a deputaților aleși ca reprezentanți ai minorităților naționale

Regulamentul de procedură prevede că un grup de deputați poate angaja un funcționar și, pentru fiecare 15 membri suplimentari ai grupului, se va aloca un funcționar suplimentar care să îndeplinească sarcinile profesionale și administrative pentru grup.

ESTONIA

Conform art. 5 din [Legea funcției publice](#), funcția publică este:

- 1) o relație de serviciu și de încredere de drept public între stat sau administrația locală și un funcționar în vederea îndeplinirii atribuțiilor autorității, care constă în exercitarea autorității oficiale;
- 2) relația de muncă, reglementată de dreptul privat, între stat sau administrația locală și o persoană în vederea îndeplinirii funcțiilor autorității, care constă exclusiv în activitatea de sprijinire a exercitării autorității oficiale.

Funcționarii publici sunt clasificați în funcționari și angajați.

Un funcționar este o persoană care se află într-o relație de serviciu și de încredere de drept public cu statul sau administrația locală. Un funcționar este numit într-un post în cadrul unei autorități, care implică exercitarea autorității oficiale.

Exercitarea autorității oficiale înseamnă îndeplinirea următoarelor funcții:

- 1) conducerea unei autorități;
- 2) exercitarea supravegherii de stat și administrative, precum și efectuarea auditului intern;
- 3) desfășurarea procedurilor de supraveghere a concurenței;
- 4) asigurarea securității și ordinii constituționale a statului;
- 5) apărarea militară permanentă a statului și pregătirea pentru aceasta;
- 6) urmărirea penală a infracțiunilor;
- 7) reprezentarea diplomatică a Republicii Estonia în relațiile externe;

- 8) luarea deciziilor necesare pentru îndeplinirea funcțiilor principale ale Riigikogu, ale Președintelui Republicii, ale Curții de Conturi, ale Cancelarului Justiției și ale instanțelor, precum și pregătirea de fond sau punerea în aplicare a acestora;
- 9) pregătirea de fond sau punerea în aplicare a deciziilor de elaborare a politicilor care țin de competența Guvernului Republicii, a consiliului local, a administrației municipale sau a autorității locale;
- 10) activitățile care, în interesul consolidării și dezvoltării autorității publice, nu pot fi încredințate unei persoane care se află doar într-o relație de drept privat cu autoritatea respectivă.

Un angajat este recrutat pentru un post în cadrul unei autorități, care nu implică exercitarea autorității publice, ci doar activități de sprijinire a exercitării acesteia. Angajatul își desfășoară activitatea în baza unui contract de muncă.

Angajații desfășoară în principal:

- 1) activități de contabilitate;
- 2) activități de resurse umane;
- 3) gestionarea arhivelor;
- 4) activități de specialiști în achiziții;
- 5) activități de personal administrativ;
- 6) activități de specialiști în tehnologia informației;
- 7) alte activități de sprijinire a exercitării autorității publice.

O persoană care lucrează într-o instituție de stat este **întotdeauna** funcționar public.

Dacă o persoană exercită autoritate publică, i se atribuie titlul de funcționar. Altfel, este o persoană cu statut de angajat, iar temeiul juridic este reprezentat de Legea privind contractul de muncă. Funcționarul este numit în funcție, iar temeiul juridic principal al statutului său este Legea funcției publice; angajatul lucrează în baza unui contract de muncă. Funcționarii nu pot, de obicei, să convină cu angajatorul asupra condițiilor de muncă, acestea fiind prevăzute în totalitate de Legea funcției publice și de fișa postului. În cazul angajaților, situația este relativ flexibilă (angajatorul și angajatul pot conveni asupra unor condiții mai avantajoase pentru angajat decât cele prevăzute de Legea privind contractul de muncă).

Alte diferențe între funcționarii publici și persoanele angajate cu contract de muncă obișnuit:

- 1) Funcționarul nu are dreptul să participe la greve. Funcționarul nu are dreptul să participe la alte acțiuni colective de presiune care afectează îndeplinirea atribuțiilor autorității care l-a angajat sau ale altor autorități prevăzute de lege.

O acțiune de presiune este considerată colectivă dacă la aceasta participă cel puțin jumătate din funcționarii autorității respective.

- 2) Concediul anual al unui angajat este, de regulă, de 28 de zile calendaristice, cu excepția cazului în care angajatul și angajatorul au convenit asupra unui concediu anual mai lung sau cu excepția cazului în care legea prevede altfel. Concediul anual al unui funcționar public este de 35 de zile.

Legea funcției publice, articolul 7 alineatul (6): *“O persoană care îndeplinește funcții de sprijin sau de consiliere alături de președintele, vicepreședintele sau un membru al unei fracțiuni din Riigikogu (parlament), prim-ministrul, un ministru, un președinte sau vicepreședinte al consiliului sau al fracțiunii, un primar de comună sau de oraș sau un membru al administrației comunale sau municipale până la expirarea mandatului persoanei menționate sau până la încetarea activităților fracțiunii, va lucra în baza unui contract de muncă încheiat pe o perioadă determinată.”*

Președintele Parlamentului și cei doi vicepreședinți au asistenți desemnați personal. Fiecare are câte un consilier și doi asistenți.

Alți deputați nu au asistenți personali. Există asistenți/consilieri desemnați pentru fracțiunile politice din Parlament. Numărul acestora este stabilit de fiecare fracțiune. Biroul Parlamentului (președintele și cei doi vicepreședinți) alocă o anumită sumă de bani pentru salariile acestor asistenți/consilieri, iar suma depinde de mărimea fracțiunii.

În prezent, există între 3 și 8 consilieri/asistenți pentru fiecare fracțiune (în Estonia sunt 101 deputați).

Atât asistenții personali ai președinților/vicepreședinților, cât și cei ai fracțiunilor politice sunt angajați ai Cămarii Parlamentului (deși sunt angajați la propunerea președintelui/vicepreședintelui sau a șefului fracțiunii). Aceștia sunt remunerați din bugetul cancelariei.

FINLANDA

Articolul 1 din Legea privind funcționarii publici din administrația centrală (750/1994) stabilește că *„relația de muncă în serviciul public este o relație de muncă de drept public în care statul este angajator, iar un funcționar public îndeplinește sarcinile de serviciu”*.

Secțiunea 1 din [Legea privind funcționarii publici din Parlament](#) (1197/2003): *un raport de muncă în serviciul public este un raport de muncă de drept public în care Parlamentul este angajatorul, iar un funcționar public îndeplinește sarcinile de serviciu.*

Secțiunea 2 din [Legea privind funcționarii municipali și din domeniile asistenței sociale](#) (304/2003): *“În prezenta lege, un funcționar înseamnă o persoană care se află într-o relație oficială cu o municipalitate sau un domeniu de asistență socială. O relație oficială înseamnă o relație de serviciu public în care municipalitatea sau domeniul/organismul de asistență socială este angajatorul, iar funcționarul este persoana care efectuează munca. O persoană este admisă într-o relație oficială în conformitate cu Legea municipalităților.”(trad.automată)*

[Legea municipalităților](#) (410/2015), secțiunea 87: *“Personalul angajat de municipalități are un raport de muncă în serviciul public sau un raport de muncă contractual cu municipalitatea. Se prevăd dispoziții separate privind raporturile de muncă în serviciul public și raporturile de muncă contractuale. Sarcinile care implică exercitarea autorității publice se îndeplinesc în cadrul unui raport de muncă în serviciul public. Pentru aceste tipuri de sarcini se înființează posturi publice. Cu toate acestea, dacă există un motiv justificat, o persoană poate fi angajată într-un raport de muncă în serviciul public pentru o astfel de sarcină fără a se înființa un post public în acest scop.”*

[Codul penal](#) (39/1889), capitolul 40, articolul 11 Definiții:

În prezentul cod:

- 1) prin „funcționar public” se înțelege o persoană care se află într-un raport de muncă în serviciul public sau într-un raport de muncă comparabil cu acesta față de stat, un organism/domeniu de/dedicat serviciilor sociale, un grup de servicii sociale sau o municipalitate, sau o autoritate municipală comună sau un alt organism de cooperare de drept public al municipalităților, Parlamentul, o întreprindere de stat fără personalitate juridică, Biserica Evanghelică Luterană sau Biserica Ortodoxă sau o parohie sau un organism de cooperare între parohii, Provincia Åland, un Parlament Sámi, Banca Finlandei, Instituția de Asigurări Sociale din Finlanda, Institutul Finlandez de Sănătate Ocupațională, o instituție municipală de pensii, Consiliul Municipal de Garanții sau Angajatorii Administrației Locale KT, [- -]

Acești profesioniști nu sunt în mod automat funcționari publici. Cei angajați de municipalități sau de serviciile de asistență socială pot avea un raport de muncă de tip serviciu public sau unul contractual. Statutul lor depinde de natura sarcinilor pe care le îndeplinesc. Sarcinile în cadrul cărora se exercită autoritatea publică trebuie îndeplinite în cadrul unui raport de muncă de serviciu public.

Majoritatea profesioniștilor din domeniul sănătății din sectorul public (din cadrul serviciilor de asistență socială ale județelor sau al municipalităților) nu sunt funcționari publici sau titulari de funcții, ci se află într-un raport de muncă. Un raport de muncă în serviciul public se referă, de obicei, doar la sarcini care implică exercitarea semnificativă a autorității publice, cum ar fi măsurile coercitive.

Un profesor angajat de o municipalitate sau de guvernul central se află adesea într-un raport de muncă definit în cadrul serviciului public, deoarece sarcina implică adesea exercitarea unei autorități oficiale. Pe de altă parte, suplinitorii și profesorii cu contract pe durată determinată sunt adesea persoane cu statut de angajați contractuali.

Funcționarii publici sunt, de regulă, angajați ai administrației centrale, ai municipalităților și ai serviciilor de asistență socială și exercită o autoritate publică semnificativă (de exemplu, polițiștii, judecătorii, factorii de decizie din cadrul autorităților). Categoria angajaților include toate persoanele care lucrează în sectorul privat și majoritatea celor care îndeplinesc sarcini auxiliare sau non-guvernamentale în sectorul public.

Principala diferență este răspunderea civilă: funcționarul public exercită autoritate publică și este responsabil pentru activitățile sale, fiind pasibil de sancțiuni, în timp ce răspunderea angajatului este în primul rând contractuală și, prin urmare, mai restrânsă.

Funcțiile de cel mai înalt nivel enumerate în **Legea privind funcționarii publici din administrația centrală** necesită cetățenie finlandeză (secțiunea 7) sau o declarație de interese (secțiunea 8a).

O funcție publică se ocupă prin numire, iar un raport de muncă se creează prin contract. Nu este posibil să se convină asupra condițiilor unui raport de muncă în serviciul public la fel de liber ca în cazul unui raport de muncă. Cu toate acestea, normele juridice care reglementează raporturile de muncă și cele din serviciul public sunt similare în multe privințe.

Angajarea în temeiul dreptului public (funcții publice) este reglementată de legile menționate mai sus, în timp ce angajații care lucrează în baza unui contract de muncă sunt supuși în principal aceleiași legislații a muncii ca și în sectorul privat, în special [Legii privind contractele de muncă \(55/2001\)](#).

Asistenții și consilierii deputaților și ai grupurilor politice parlamentare nu sunt funcționari publici. Aceștia lucrează în baza unui contract de muncă obișnuit.

Consilierul special al unui ministru este însă numit în funcție pe durată determinată în cadrul ministerului, în conformitate cu **Legea privind funcționarii publici din administrația centrală** (la fel ca în cazul altor funcții publice din cadrul unui minister).

Fiecare deputat dispune de o alocare bugetară pentru recrutarea unui asistent, din care se plătesc salariile și alte cheltuieli. Alegerea unui asistent al unui deputat este responsabilitatea deputaților înșiși. Asistentul are un raport de muncă cu Biroul Parlamentar.

În plus, fiecare grup parlamentar poate avea propriul personal pentru sarcini de pregătire politică, comunicare și asistență practică. Aceste persoane sunt angajate de fiecare grup și au raporturi de muncă normale de drept privat.

FRANȚA

Site-ul oficial al guvernului „[Vie publique](#)” definește astfel noțiunea de funcționar public:

„Un funcționar public¹ este un agent angajat de un organism public, repartizat într-un serviciu public și supus unui regim de drept public. Funcționarii publici sunt numiți într-un post permanent și titularizați într-un grad. Aceștia aparțin unor corpuri și categorii de posturi diferite.”

Spre deosebire de personalul din sectorul privat, situația funcționarilor nu este reglementată printr-un contract. Funcționarii sunt supuși unui regim de drept public (denumit „statutul” funcției publice) reglementat prin lege și regulament. Textele care i se aplică sunt reunite în [Codul general al funcției publice](#).

Există trei tipuri distincte (în cadrul funcției publice:

- funcția publică de stat;
- funcția publică teritorială;
- funcția publică din domeniul sănătății.

În ciuda principiului general conform căruia funcția publică angajează numai funcționari, recurgerea la **personalul contractual de drept public** este în creștere, iar această categorie de personal reprezintă în prezent **peste 20 % din efectivul total**.

Principalele diferențe față de funcționari sunt modul de recrutare (aceștia nu sunt selectați prin concurs) și faptul că nu sunt supuși statutului general al funcției publice. În rândul angajaților cu contract, se disting astăzi mai multe categorii, în funcție de:

- durata contractului (contract pe durată determinată sau nedeterminată);

¹ <https://www.vie-publique.fr/fiches/20255-quest-ce-quun-fonctionnaire>

- natura postului (post permanent cu normă întreagă sau parțială, contract pentru nevoi ocazionale sau sezoniere);
- baza juridică a angajării: contract sau altă bază legislativă sau regulamentară.

Legislația aplicabilă:

- [Codul general al funcției publice: articolele L 713-1 – L 713-2](#)

Remunerarea agenților contractuali

- [Codul general al funcției publice: articolele L 829-1 – L 829-2](#)

Protecții legate de boală: dispoziții specifice agenților contractuali

- [Codul general al funcției publice: articolele R331-6 până la R331-13](#)

Conținutul contractului

- [Codul general al funcției publice: articolele R332-20 până la R332-25](#)

Perioada de probă

- [Codul general al funcției publice: articolele R332-26 până la R332-31](#)

Reînnoirea contractului pentru un post permanent

- [Codul general al funcției publice: articolele R332-32 până la R332-40](#)

Locuri de muncă temporare

- [Decretul nr. 86-83 din 17 ianuarie 1986 privind agenții contractuali din FPE](#)
- [Decretul nr. 88-145 din 15 februarie 1988 privind agenții fără titlu din FPT](#)
- [Decretul nr. 91-155 din 6 februarie 1991 privind agenții contractuali din FPH](#)
- [Decretul nr. 2024-759 din 7 iulie 2024 de stabilire a condițiilor de utilizare a videoconferinței pentru organizarea căilor de acces în funcția publică](#)
- [Ordinul din 8 iulie 2024 de stabilire a condițiilor și modalităților de utilizare a videoconferinței pentru organizarea căilor de acces în funcția publică](#)
- [Circulara din 20 octombrie 2016 privind dispozițiile generale aplicabile agenților contractuali ai statului \(PDF - 1,5 MB\)](#)

Adunarea Națională le oferă deputaților posibilitatea de a angaja colaboratori parlamentari care să-i asiste în exercitarea mandatului și a diverselor responsabilități. Acești colaboratori sunt legați de deputatul angajator printr-un contract de drept privat care se înscrie în cadrul dreptului muncii și al protecției sociale.

Deputații dispun de un credit lunar în valoare de 11463 de euro, care le permite să angajeze până la cinci colaboratori.

GERMANIA

Funcția publică din Germania încadrează, în esență, persoanele care îndeplinesc sarcini pentru instituțiile statului la nivel federal, regional și local. Bazele juridice decurg în special din articolul 33 din Legea fundamentală (GG), precum și din legile privind funcționarii publici, cum ar fi Legea privind statutul funcționarilor publici (BeamStG), Legea federală privind funcționarii publici (BBG), Legea federală privind remunerația funcționarilor publici (BBesG) și Ordonanța federală privind cariera (BLV). **Statutul juridic al funcționarilor publici** decurge din aceste reglementări legale, precum și din principiile tradiționale ale funcției publice, în conformitate cu articolul 33 alineatul (5) din **Legea fundamentală**.

Accesul la funcțiile publice se bazează, conform articolului 33 alineatul (2) din Legea fundamentală, pe aptitudini, calificare și performanțe profesionale. În plus, statutul de funcționar public este caracterizat de așa-numitele principii tradiționale ale funcționarului de carieră, care sunt consacrate constituțional în articolul 33 alineatul (5) din Legea fundamentală. Printre acestea se numără în special principiul numirii pe viață, principiul performanței, precum și principiul asigurării mijloacelor de trai.

În Germania, funcționarii publici pot fi clasificați după diverse criterii. Datorită structurii federale² a statului, se face mai întâi o distincție în funcție de angajator, astfel încât funcționarii publici își desfășoară activitatea la nivel federal, regional sau local. Angajatori pot fi, de asemenea, și alte entități de drept public, cu condiția să li se fi acordat calitatea de angajator.

În plus, se face o diferențiere în funcție de domeniile de activitate. Funcționarii sunt angajați în special în domenii în care se exercită puterea suverană a statului, de exemplu, în poliție, în administrația financiară sau în sistemul penitenciarelor.

Un alt criteriu de clasificare este tipul de raport de serviciu. Dreptul german al funcționarilor publici face distincție în special între funcționarii cu contract aflați în perioada de probă, funcționarii stagiați, funcționarii pe viață și funcționarii pe durată determinată.

²Federal Public Service https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/EN/publikationen/2025/BMI25008-the-federal-public-service.pdf?__blob=publicationFile&v=2

Funcția publică nu se referă exclusiv la funcționarii publici. Pe lângă aceștia, în cadrul funcției publice germane lucrează numeroși angajați cu contracte de muncă de drept privat, denumiți „*angajați contractuali*”. În general, se face o distincție clară între aceste două categorii.

Personalul specializat din domenii precum sănătatea publică, educația sau cultura face adesea parte din serviciul public, fără a avea statut de funcționar public. Medicii și personalul medical din spitalele publice sunt, de regulă, angajați cu contract de muncă. De asemenea, mulți angajați din instituțiile culturale sau administrative lucrează pe baza unui contract de muncă.

Condițiile de muncă ale acestor angajați sunt reglementate în principal prin convenții colective, în special prin [Convenția colectivă pentru funcția publică](#) (TVöD) sau [Convenția colectivă pentru funcția publică a landurilor](#) (TV-L).

Analizele statistice arată că angajații cu contract colectiv reprezintă o proporție semnificativă din angajații din serviciul public. Astfel, conform datelor actuale, peste trei milioane din totalul de peste cinci milioane de angajați din serviciul public erau angajați cu contract colectiv.

Cifre și analize suplimentare privind serviciul public se găsesc în „[Monitorul serviciului public 2026](#)” precum și pe pagina de informații a [Ministerului Federal de Interne](#).

În plus, în serviciul public german există o clasificare în diferite grupe de carieră. Acestea cuprind serviciul simplu, mediu, superior și de nivel înalt, încadrarea fiind determinată în special de calificare și de domeniul de activitate.

Cea mai importantă diferență între funcționari și ceilalți angajați din sectorul public constă în regimul juridic al raportului de muncă. Funcționarii se află într-un raport de serviciu și de loialitate de drept public față de stat, în timp ce angajații cu contract de muncă se află într-un raport de muncă de drept privat.

Statutul de funcționar public implică obligații speciale, cum ar fi obligația de loialitate față de Constituție, de exercitare imparțială a funcției și de păstrare a neutralității față de partidele politice. Aceste obligații decurg din reglementările legale ale dreptului funcționarilor publici și din principiile tradiționale ale funcționarului de carieră.

Angajații din sectorul public, pe de altă parte, sunt supuși dispozițiilor generale ale dreptului muncii, precum și reglementărilor din contractele colective de muncă din sectorul public.

Conform articolului 33 alineatul (4) din **Legea fundamentală**, sarcinile care implică atribuții de autoritate publică trebuie îndeplinite, în principiu, de funcționari publici. Acest lucru se referă, de exemplu, la activitățile din cadrul poliției, administrației fiscale sau sistemului penitenciar.

În Germania, persoanele care asistă titularii de mandate politice nu au, de regulă, statutul de funcționar public. Printre aceștia se numără, de exemplu, colaboratorii științifici ai deputaților, consilierii personali ai miniștrilor sau angajații grupurilor parlamentare. Aceștia se află, de obicei, într-un raport de muncă de drept privat cu deputatul respectiv, cu grupul parlamentar respectiv sau cu o instituție politică corespunzătoare.

Aceștia trebuie diferențiați de angajații administrației Bundestagului. Aceștia fac parte din funcția publică federală și pot fi fie funcționari publici, fie angajați cu contract de muncă. Pentru aceștia se aplică, în principiu, aceleași condiții legale și cerințe de calificare ca pentru angajații altor autorități federale.

Membrii Bundestagului german dispun de colaboratori personali, a căror activitate este finanțată din fondurile bugetare ale Bundestagului. Cu toate acestea, acești colaboratori nu au statut de funcționari publici și nu sunt angajați ai administrației Bundestagului. Mai degrabă, între ei și respectivul deputat există un raport de muncă de drept privat, care este, de regulă, legat de durata mandatului.

Pe lângă colaboratorii personali ai fiecărui deputat, grupurile parlamentare angajează, de asemenea, personal propriu, care oferă sprijin organizațional și tehnic activității parlamentare.

GRECIA

În Grecia, statutul funcționarilor publici este definit în primul rând la nivel constituțional, în special în articolele 103 și 104 din [Constituție](#), și este reglementat în continuare prin legislația ordinară, în special prin [Codul funcționarilor publici](#) (Legea nr. 3528/2007).

Un funcționar public este un angajat al unui organ de stat care este legat de stat printr-o relație directă (legată de serviciu și disciplinară) precum și printr-o relație de subordonare ierarhică.

Mai precis, această relație juridică specială dintre funcționarul public și stat:

- a) este directă, întrucât nu intervine nicio persoană intermediară între funcționarul public și serviciul din care face parte;

- b) este o relație de serviciu, deoarece este definită de structura ierarhică a serviciului în care își desfășoară activitatea angajatul;
- c) este încheiată în mod voluntar, adică stabilită prin alegere și nu prin constrângere între angajat și stat;
- d) este reglementată de norme de drept public.

În cadrul acestei relații de muncă specifice, funcționarul public se află sub subordonare ierarhică față de stat și poartă răspunderea disciplinară pentru orice încălcare culpabilă a îndatoririlor sale oficiale. O astfel de încălcare poate da naștere, de asemenea, unei obligații din partea statului de a despăgubi o persoană administrată care a suferit un prejudiciu ca urmare a îndeplinirii necorespunzătoare a îndatoririlor angajatului.

Având în vedere dispozițiile constituționale și actele normative menționate anterior, articolul 103 din [Constituția elenă](#) definește funcționarii publici ca fiind executanții voinței statului în slujba poporului, obligați prin loialitate față de Constituție și devotament față de patrie. Funcționarii publici ocupă posturi stabilite prin lege, iar statutul lor juridic se caracterizează prin permanență, întrucât aceștia rămân în funcție atâta timp cât postul există, fiind supuși unor garanții stricte împotriva concedierii, retrogradării sau transferului. Recrutarea trebuie să se bazeze pe concursuri sau pe criterii obiective de selecție, sub supravegherea unei autorități independente ([ASEP](#)), asigurând meritocrația și transparența.

Articolul 104 din [Constituția elenă](#) completează acest cadru prin introducerea unor restricții inerente statutului de funcționar public, în special interdicția de a deține un al doilea post public (sub rezerva unor excepții limitate), limitele privind remunerația suplimentară și garanțiile procedurale, cum ar fi absența autorizării prealabile pentru urmărirea penală. Aceste dispoziții reflectă principiile exclusivității, integrității și imparțialității serviciului public.

[Codul funcționarilor publici](#) (Legea nr. 3528/2007) concretizează cadrul constituțional prin stabilirea unor norme uniforme privind recrutarea, statutul în serviciu, drepturile și obligațiile, răspunderea disciplinară și evoluția în carieră. Acesta se aplică în primul rând personalului administrativ civil al statului și al entităților de drept public, acoperind totodată, în mod subsidiar, categoriile reglementate de legi speciale. În special, articolul 1 din [Codul funcționarilor publici](#) ancorează în mod explicit regimul funcției publice în principiile egalității, meritocrației și solidarității sociale, subliniind totodată obiectivul de a asigura cea mai înaltă performanță posibilă a funcționarilor publici. Articolul 2 delimitează domeniul de aplicare al Codului, acoperind personalul administrativ civil al statului și al persoanelor juridice de drept public, extinzând în același timp dispozițiile sale în mod subsidiar la categoriile reglementate de regimuri speciale, în măsura în care aspectele specifice nu sunt reglementate în alt mod. Prin aceste dispoziții, Codul

completează cadrul constituțional, oferind o definiție legală cuprinzătoare a statutului de funcționar public și transpunând garanțiile constituționale în norme detaliate, uniforme și aplicabile care reglementează organizarea și funcționarea funcției publice.

Clasificarea funcționarilor publici din Grecia

1. Funcționarii publici în sens larg

Aceștia exercită o funcție publică, sunt supravegheați de stat, dar nu se află sub controlul ierarhic al acestuia. Această categorie include funcționarii publici, care se află într-o relație de dependență flexibilă față de stat și a căror activitate vizează protejarea și servirea interesului public. Aceștia acționează în cadrul unor cadre juridice mai largi și iau inițiative pentru a crea situații juridice și de fapt primare de o importanță semnificativă pentru relațiile juridice sociale (de exemplu, membri ai sistemului judiciar, profesori universitari, membri ai autorităților independente, prelați ai tuturor religiilor recunoscute etc.).

O consecință a clasificării ca funcționar public este faptul că aceștia nu sunt supuși regulilor ierarhice și se bucură de independență funcțională și personală. Aceștia nu sunt supuși dispozițiilor legislative generale privind disponibilitatea și suspendarea, care se referă în principal la funcționarii publici în sens restrâns.

2. Funcționarii publici în sens restrâns

Aceștia constituie organe ale statului și se află într-o relație de subordonare ierarhică față de acesta.

a) Funcționarii publici titulari/permanenți:

Cele două caracteristici principale ale acestora sunt raportul de muncă de drept public care îi leagă de stat și ocuparea unui post stabilit legal, care corespunde nevoilor permanente și continue ale serviciului în care sunt angajați. Aceștia sunt funcționari publici permanenți care intră în domeniul de aplicare al [Codului funcționarilor publici](#), în vigoare. Ei constituie categoria principală de personal angajat de stat, având în vedere și principiul conform căruia administrația ar trebui să fie alcătuită în principal din personal permanent.

b) Angajații temporari ai statului cu contract de drept privat:

Acești angajați sunt recrutați prin intermediul unui contract de muncă cu statul, reglementat de dreptul privat. Recrutarea lor vizează acoperirea nevoilor temporare și urgente ale sectorului public, pe baza unor contracte de drept privat pe durată determinată sau nedeterminată, fără a ocupa un post legal. Conform [articolului 103 alineatul \(2\) din Constituție](#), cazurile în care este permisă în mod excepțional recrutarea

de personal temporar în baza unor contracte de drept privat pe durată determinată sunt specifice și stabilite prin **lege specială**.

Acest personal nu poate fi considerat în niciun caz permanent, întrucât îi lipsește elementul esențial al numirii. [Decretul prezidențial 164/2004](#) a introdus o nouă categorie de personal de drept privat cu durată nedeterminată, recunoscând faptul că, contractele pe durată nedeterminată constituie forma generală a raportului de muncă, spre deosebire de contractele pe durată determinată, care corespund doar anumitor nevoi. Scopul a fost acela de a preveni abuzul de contracte succesive pe durată determinată. Astfel, a fost instituită o nouă categorie de personal cu contracte de drept privat pe durată nedeterminată, prin care s-a extins treptat o mare parte din regimul legislativ aplicabil funcționarilor publici.

3. Personalul cu contract pe durată determinată (cu mandat):

Aceștia ocupă un post stabilit pentru o perioadă specifică și prestabilită, pe durata căreia sunt asimilați funcționarilor publici permanenți. Prin urmare, beneficiază de protecția principiului constituțional al permanenței și nu pot fi concediați înainte de expirarea mandatului lor fără o decizie prealabilă a Consiliului de serviciu competent.

- Persoanele numite pe criterii politice (personal revocabil):

[Articolul 103 alineatul \(5\) din Constituție](#) permite legiuitorului să excepteze de la principiul permanenței personalul administrativ de rang înalt care ocupă funcții în afara ierarhiei funcției publice, persoanele numite direct la rang de ambasador, angajații Președinției Republicii și ai cabinetelor prim-ministrului, miniștrilor și subsecretarilor de stat. Aceștia sunt persoane numite pe criterii politice, care sunt legate de ministrul competent printr-o relație specială de încredere și acționează ca un canal de comunicare între guvern și funcția publică.

În temeiul [articolului 103 alineatul \(7\) din Constituție](#), aceștia sunt numiți fără a fi necesară respectarea unei proceduri prealabile specifice, ocupă posturi de titular (adică posturi legate de necesitățile permanente ale serviciului), pot fi revocați în orice moment fără procedură prealabilă și fără justificare și, pe toată durata mandatului lor, își păstrează statutul de persoane numite politic, fără a fi vreodată asimilate funcționarilor publici permanenți.

Persoanele numite politic se deosebesc de personalul temporar prin faptul că primele ocupă posturi titulare legate de nevoile funcționale și permanente ale serviciului, în timp ce cele din a doua categorie sunt recrutate pentru a satisface nevoi temporare, de obicei în baza unor contracte de drept privat.

Angajații administrației locale (municipalități și regiuni) sunt reglementați de un cadru juridic distinct, și anume [Codul angajaților municipali și comunitari](#) (Legea nr. 3584/2007), care reflectă în mare măsură regimul general al funcției publice, dar se aplică în mod specific personalului administrației locale.

În ceea ce privește personalul parlamentar, acesta este reglementat în mod autonom de [Regulamentul de procedură al Parlamentului Elen](#), ceea ce reflectă independența instituțională a Parlamentului. Astfel cum se prevede în mod expres la [articolul 65 alineatul \(6\) din Constituție](#), Regulamentul de procedură stabilește organizarea serviciilor parlamentare și „toate aspectele legate” de personalul acestora. Aceasta este o reglementare amplă care vizează nu numai asigurarea bunei funcționări a Parlamentului, ci – mai presus de toate – prevenirea oricărui risc la adresa independenței sale care ar putea decurge din dezvoltarea unor relații de dependență față de puterea executivă. Această dispoziție este completată de [articolul 103 alineatul \(6\) din Constituție](#), care prevede fără echivoc că, sub rezerva alineatelor precedente ale aceluși articol, personalul Parlamentului este reglementat „în întregime” de Regulamentul său de procedură. Reglementarea aspectelor privind organizarea administrativă și personalul este cuprinsă în partea B a Regulamentului de procedură.

În Grecia, funcția publică include profesioniștii care activează în sectoare precum sănătatea publică, educația și cultura, cu condiția ca aceștia să fie angajați de stat sau de persoane juridice de drept public în cadrul unui raport de muncă reglementat de lege (de drept public). În astfel de cazuri (de exemplu, profesorii din școlile publice, medicii din Sistemul Național de Sănătate (NHS), personalul spitalicesc și personalul din serviciile culturale), aceștia sunt considerați funcționari publici sau agenți publici în sensul articolului 103 din Constituție. De regulă, aceștia se încadrează în cadrul general al [Codului funcționarilor publici \(Legea 3528/2007\)](#), dar sunt reglementați în primul rând de regimuri legislative speciale care reflectă natura și cerințele specifice ale fiecărui sector.

De exemplu, profesorii din învățământul primar și secundar sunt funcționari publici al căror statut este reglementat în principal de legislația specifică din domeniul educației (în special [Legea 1566/1985](#) și legile ulterioare), Codul funcționarilor publici aplicându-se în mod subsidiar în ceea ce privește aspecte generale, cum ar fi dreptul disciplinar, drepturile și obligațiile, precum și concediile.

O abordare similară se aplică și în domeniul asistenței medicale publice. Medicii din cadrul Sistemului Național de Sănătate sunt, de regulă, angajați în baza unui raport de drept public și sunt considerați funcționari publici de categorie specială, beneficiind de un statut profesional distinct datorită naturii atribuțiilor lor și necesității de a asigura independența profesională în exercitarea judecății medicale. Condițiile lor de muncă (recrutare, clasificare, atribuții, regim disciplinar etc.) sunt reglementate în primul rând de

legislația specifică privind Sistemul Național de Sănătate, în timp ce dispozițiile generale privind funcția publică se aplică numai în măsura în care sunt compatibile. În schimb, celelalte categorii de personal din cadrul NHS, cum ar fi asistenții medicali și personalul administrativ, sunt, în general, clasificate ca funcționari publici în sensul strict, fiind supuse controlului ierarhic și integrate mai direct în structura obișnuită a funcției publice, totuși, în conformitate cu normele specifice sectorului.

În Grecia, persoanele care asistă politicienii (de exemplu, consilierii miniștrilor, deputaților sau grupurilor parlamentare) nu sunt funcționari publici, ci fac parte din categoria personalului revocabil menționată mai sus. Aceștia sunt numiți pe baza unei relații de încredere personală, în afara regimului obișnuit al funcției publice, și pot fi revocați în orice moment, fără a beneficia de garanții de permanență.

Deputații beneficiază de asistenți/consilieri personali finanțați din bugetul parlamentar, în loc să se bazeze exclusiv pe personalul grupului parlamentar.

În conformitate cu cadrul aplicabil fiecare deputat are dreptul la:

- până la patru membri ai personalului pentru asistență secretarială și
- cel puțin un consilier științific (Επιστημονικός Συνεργάτης).

Un deputat poate numi un al doilea consilier științific, caz în care numărul membrilor personalului de secretariat se reduce de la patru la trei.

Acești asistenți sunt alocați personal fiecărui deputat, deși grupurile parlamentare mențin, în paralel, propriile structuri de sprijin, alcătuite parțial din angajați parlamentari permanenți care le sunt alocați. Personalul este recrutat, de obicei, cu statut revocabil, ceea ce reflectă o relație de încredere.

LETONIA

În conformitate cu [articolul 3 din Legea funcției publice](#):

- (1) *Funcționarul public este persoana care, în cadrul unei instituții a administrației publice (denumită în continuare „instituția”), elaborează politici sectoriale sau strategii de dezvoltare, coordonează activitățile sectorului, alocă sau controlează resursele financiare, elaborează acte normative sau controlează respectarea acestora, întocmește sau emite acte administrative, întocmește sau adoptă alte decizii legate de drepturile individuale.*

- (2) *Funcționarul public din funcția publică de specialitate este persoana care îndeplinește funcțiile menționate la alineatul (1) în cadrul serviciului diplomatic și consular, precum și al Serviciului de Venituri al Statului.*
- (3) *Prim-ministrul, ministrul, ministrul pentru sarcini speciale, viceprim-ministrul, ministrul de stat, angajații din cabinetele funcționarilor menționați anterior (asistent, consilier, secretar de presă), precum și secretarul parlamentar nu sunt funcționari publici.*
- (4) *În interesul statului, un militar de carieră poate fi numit în funcție publică pentru o perioadă determinată. Un militar de carieră care deține calitatea de funcționar public pentru o perioadă determinată nu este funcționar public, însă se supune anumitor secțiuni din Legea funcției publice, precum și unor reglementări specifice ale Guvernului.*
- (5) *În interesul statului, un funcționar cu grad de serviciu special din cadrul unei instituții aparținând sistemului Ministerului de Interne sau Administrației Penitenciare poate fi numit într-o funcție de funcționar public în cadrul Ministerului de Interne, al Ministerului Justiției sau al Ministerului Afacerilor Externe (în misiunile diplomatice și consulare din străinătate) sau al Centrului de Gestionare a Crizelor din cadrul Cancelariei de Stat, pe o perioadă determinată, dar nu mai lungă de cinci ani. Un funcționar cu grad de serviciu special dintr-o instituție din sistemul Ministerului de Interne sau al Administrației Penitenciare care ocupă un post de funcționar public nu este funcționar public, dar se supune anumitor secțiuni din Legea funcției publice, precum și reglementărilor specifice ale Cabinetului.*
- (6) *Un judecător al Curții Constituționale poate fi numit într-un post vacant de funcționar public în interesul statului.*

Angajații instituțiilor de stat sunt recrutați pe baza unei proceduri de selecție stabilite de instituție și prin încheierea unui contract de muncă. Se aplică dispozițiile generale privind munca, în conformitate cu [Codul muncii](#).

Funcționarul public trebuie să îndeplinească cerințe speciale în comparație cu alte persoane care lucrează în instituțiile de stat. Conform [articolului 7 din Legea funcției publice](#), o persoană poate candida pentru un post de funcționar public dacă:

- 1) *este cetățean al Republicii Letonia;*
- 2) *vorbește fluent limba letonă;*
- 3) *are studii superioare;*
- 4) *nu a atins vârsta de pensionare prevăzută de lege (în prezent, vârsta de pensionare este stabilită la 65 de ani; cerința nu se aplică unei persoane care candidează pentru un post vacant de funcționar public pe o perioadă determinată);*

- 5) *nu a fost condamnată pentru infracțiuni intenționate sau a fost reabilitată sau i s-a șters sau radiat cazierul judiciar;*
- 6) *nu i se interzice ocuparea unui post de funcționar public ca urmare a unei sancțiuni aplicate într-un dosar disciplinar, de contravenție administrativă sau penal;*
- 7) *nu a făcut obiectul unei restricții din partea unei instanțe;*
- 8) *nu este și nu a fost angajat cu normă întreagă al serviciului de securitate, al serviciului de informații sau al serviciului de contrainformații al URSS, al RSS Letone sau al unui stat străin;*
- 9) *nu este și nu a fost membru al unor organizații interzise prin lege sau prin hotărâri judecătorești.*

Pentru ocuparea unui post de funcționar public este obligatorie organizarea unui concurs deschis (cu anumite excepții). Numirea unui funcționar într-un post se face prin ordin, care constituie un act administrativ.

Funcționarul public are următoarele obligații de bază (articolul 15 din Legea funcției publice):

- 1) *să respecte Constituția, normele de drept internațional obligatorii pentru Letonia, precum și legile și alte acte juridice;*
- 2) *să fie loial Republicii Letonia și Constituției acesteia, indiferent de convingerile sale politice și să mențină neutralitatea politică.*
- 3) *să își îndeplinească conștiincios atribuțiile de serviciu și ordinele legale ale superiorilor, dând dovadă de inițiativă personală și acționând în interesul public și să răspundă pentru acțiunile sale.*

Atribuțiile specifice ale unui funcționar public sunt stabilite într-o fișă a postului. Procedura de elaborare a fișei postului unui funcționar public și remunerația sunt stabilite de Consiliul de Miniștri.

Asistenții și consilierii deputaților din Saeima nu sunt funcționari publici. Cu aceștia se încheie un contract de muncă în conformitate cu [Codul muncii](#). [Regulamentul de procedură al Saeimei](#) reglementează drepturile deputaților la asistenți și sprijin organizatoric. Angajații fracțiunilor din Saeima (grupurile politice parlamentare) nu sunt funcționari publici, întrucât fracțiunile sunt structuri politice din cadrul Saeima și nu sunt instituții administrative de stat. Angajații fracțiunilor lucrează pe baza unui contract de muncă (în conformitate cu Legea muncii) și sunt finanțați din bugetul Saeima, conform prevederilor Regulamentului de procedură al Saeima, care reglementează activitățile fracțiunilor.

Consilierii și asistenții ministeriali nu sunt funcționari publici. Aceștia sunt angajați pe durata mandatului ministrului, întrucât sunt numiți pe criterii politice. Acest lucru este prevăzut de [Legea privind structura administrației de stat](#), care prevede că Biroul ministrului este o structură de sprijin pentru conducerea politică (secțiunile 24 și 25). Legea privind funcția publică exclude funcționarii politici și angajații birourilor acestora din funcția publică.

Remunerația funcționarilor și angajaților instituțiilor administrației publice de stat și locale este stabilită prin [Legea specială privind remunerația și prin normele relevante ale Consiliului de Miniștri](#).

Membrii Saeimei dispun de asistenți personali. Conform [Regulamentului de procedură al Saeimei](#), un deputat are dreptul la un asistent care să îi ofere sprijin organizațional și analitic (articolul 195). Asistentul este angajat pe baza unui contract de muncă reglementat de Codul muncii, pe durata mandatului deputatului sau pe o perioadă determinată de cel puțin șase luni. Remunerația este finanțată din bugetul Saeima (secțiunea 198). Se alocă o anumită cotă de finanțare pentru fiecare membru al parlamentului, fără a se stabili un număr obligatoriu de asistenți. Din această cotă de finanțare, un deputat poate utiliza remunerația prevăzută pentru asistent sau o parte din aceasta pentru plata muncii prestate în baza unui contract (secțiunea 199).

Conform [Regulamentului de procedură al Saeima](#), fracțiunile au dreptul la sprijin organizațional și analitic. Acești angajați lucrează pentru fracțiune, nu pentru un deputat individual. Se încheie un contract de muncă cu aceștia pe perioada de funcționare a fracțiunii, pe durata mandatului respectivei Saeima sau pe o perioadă determinată de cel puțin șase luni (secțiunea 187). Numărul de angajați nu este același pentru toate fracțiunile și depinde de mai multe condiții, de exemplu, de numărul de deputați din fracțiune și de valoarea bugetului alocat.

POLONIA

Funcția publică din Republica Polonă funcționează în temeiul:

- [Constituției Poloniei din 2 aprilie 1997](#);
- [Legii privind funcția publică](#);

Temeiul juridic al funcției publice este completat, de asemenea, de alte legi și regulamente, precum și de ordonanțele emise de primul-ministru și de șeful funcției publice.

Articolul 153 din Constituție prevede că:

- 1) *Pentru a asigura îndeplinirea profesională, fiabilă, imparțială și neutră din punct de vedere politic a sarcinilor de stat, în cadrul instituțiilor administrative ale guvernului funcționează un corp al funcției publice.*
- 2) *Prim-ministrul este șeful funcției publice.”*

Sarcina funcției publice este, prin urmare, de a asigura funcționarea eficientă a administrației guvernamentale, indiferent de situația politică și de schimbările de guvern.

Corpul funcționarilor publici este alcătuit din persoane angajate în funcții publice în aproximativ 1.800 de unități administrative ale statului. Este vorba despre un grup de funcționari publici cu un statut juridic special. Persoanele care ocupă funcții în administrația publică – membrii corpului funcționarilor publici – asigură, printre altele, continuitatea administrației guvernamentale, iar raportul lor de muncă continuă indiferent de schimbările survenite în administrațiile guvernamentale succesive. Funcțiile din administrația publică trebuie distinse de funcțiile politice, adică de funcțiile de conducere de nivel superior din cadrul guvernului și de funcțiile de consilieri politici ai prim-ministrului, miniștrilor și guvernatorilor de provincie.

În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din [Legea funcției publice](#), corpul funcționarilor publici este alcătuit din angajații care ocupă posturi din funcția publică în cadrul:

- cancelaria Prim-ministrului;
- birourile miniștrilor și ale președinților comisiilor care alcătuiesc Consiliul de Miniștri;
- birourile organismelor administrative ale administrației centrale (așa-numitele birouri centrale, precum Oficiul pentru Achiziții Publice, Oficiul Central de Statistică, Agenția Națională pentru Energie Atomică, Oficiul Superior pentru Minerit, Oficiul de Reglementare în Domeniul Energiei, Oficiul Central al Arhivelor de Stat și altele);
- birourile județene;
- alte birouri care constituie aparatul auxiliar al organelor administrative ale administrației locale subordonate miniștrilor sau organelor administrative ale administrației centrale (aceasta este așa-numita administrație neintegrată, de exemplu, birourile maritime, birourile de statistică, comandamentele militare județene, comandamentele de recrutare militară și altele), cu excepția organelor executive locale ale Ministerului Apărării Naționale;
- Serviciul Național de Informații Fiscale și camerele de administrație fiscală;
- comandamentele, inspectoratele și alte unități organizatorice care alcătuiesc aparatul de sprijin al șefilor serviciilor integrate, al inspectoratelor și gărzilor județene, precum și al șefilor serviciilor, inspectoratelor și gărzilor județene

(aceasta este așa-numita administrație integrată, de exemplu, sediile județene, județene și municipale ale poliției, sediile județene, județene și municipale ale Serviciului de Pompieri, inspectoratele școlare, inspectoratele județene și județene de supraveghere a construcțiilor, inspectoratele veterinare județene și altele);

- Biroul Central de Investigații al Poliției;
- Biroul de Afaceri Interne al Poliției;
- Biroul Central pentru Combaterea Criminalității Cibernetice;
- Laboratorul Central de Criminalistică al Poliției;
- Biroul de Afaceri Interne al Gărzii de Frontieră;
- Oficiul pentru Semințe Forestiere;
- unitățile bugetare care gestionează fonduri specifice statului administrate de organele administrative guvernamentale.

În conformitate cu [articolul 3 din Legea funcției publice](#), corpul funcționarilor publici cuprinde:

- angajații din funcția publică (angajați în baza unui contract de muncă pe durată nedeterminată sau determinată; în cazul în care persoana intră în funcția publică pentru prima dată, contractul se încheie pe o perioadă de 12 luni);
- funcționarii publici (angajați prin numire în funcția publică, în urma unei proceduri de calificare la [Școala Națională de Administrație Publică „Lech Kaczyński”](#));
- persoanele care ocupă funcții de conducere în funcția publică (acestea includ funcții precum: director general al unui oficiu, director al unei camere de administrație fiscală, director al Serviciului Național de Informații Fiscale, șef al unui oficiu fiscal, șef al unui oficiu vamal și fiscal și adjuncții acestora, director și director adjunct al unui departament sau al unei unități echivalente din cadrul Cămarilor Primului Ministru, ministerului și oficiului central; directorul și directorul adjunct al unui departament sau al unei unități echivalente dintr-un birou provincial; medicul veterinar provincial și adjunctul acestuia; precum și șeful unei unități organizaționale și adjunctul acestuia din cadrul Oficiului pentru semințe forestiere.

În conformitate cu articolul 4 din Legea funcției publice, poate fi angajată în cadrul corpului profesional o persoană care îndeplinește următoarele criterii:

- este cetățean polonez;
- se bucură de drepturi civile depline;
- nu a fost condamnată printr-o hotărâre definitivă pentru o infracțiune intenționată sau o contravenție fiscală intenționată;
- deține calificările necesare pentru postul respectiv;

- are o conduită ireproșabilă.

Statutul de funcționar public, astfel cum este definit de Legea privind angajații instituțiilor statului (articolul 1 alineatul (1)), se aplică angajaților:

- Cancelariei Sejmului;
- Cancelariei Senatului;
- Biroului Președintelui Republicii Polone;
- Curții Supreme;
- Biroului Tribunalului Constituțional;
- Biroului Ombudsmanului;
- Biroul Ombudsmanului pentru Copii;
- Biroul Ombudsmanului pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii;
- Biroul Consiliului Național de Audiovizual;
- Biroul Procurorului General al Republicii Polone în chestiuni care nu sunt reglementate de dispoziții separate;
- Biroul Electoral Național;
- camerele regionale de audit;
- Biroul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal;
- Institutul Memoriei Naționale – Comisia pentru urmărirea penală a crimelor împotriva națiunii poloneze;
- Biroul Comisiei de Stat pentru Prevenirea Exploatării Sexuale a Minorilor sub 15 ani;
- Biroul Consiliului Fiscal.

În sistemul juridic polonez, există două tipuri principale de funcționari publici:

- funcționarii publici de stat — care se subordonează direct organismelor administrative guvernamentale și autorităților centrale ale statului; aceștia sunt responsabili de activități la nivel național;
- funcționarii administrației locale — persoane angajate în unitățile administrației locale (regionale, județene și municipale), care se ocupă de sarcini regionale și locale, în conformitate cu [Legea privind angajații administrației locale](#).

Funcționarii publici pot fi angajați pe baza numirii (după finalizarea programului de formare administrativă), desemnării sau unui contract de muncă. Funcționarii publici numiți beneficiază de o stabilitate mai mare a locului de muncă, datorită unei protecții mai solide a raportului de muncă.

O categorie specifică este aceea care privește o durată determinată al raportului de muncă este format din personalul din funcțiile politice. În conformitate cu articolul 471 din **Legea privind angajații din funcțiile publice**, angajarea în funcția politică de prim-ministru, viceprim-ministru, ministru sau alt membru al Consiliului de Miniștri, precum și a

consilierilor sau a persoanelor care acționează în calitate de consilieri ai celor care dețin funcții de stat de rang înalt, se bazează pe un contract de muncă încheiat pe durata mandatului persoanei care deține o funcție guvernamentală de rang înalt.

Angajații din domeniul sănătății publice (de exemplu, medici, asistenți medicali), al educației (de exemplu, profesori) și al culturii (de exemplu, personalul din muzee, biblioteci și teatre) nu fac parte din funcția publică, chiar dacă lucrează în instituții publice. Aceștia sunt angajați în conformitate cu reglementări diferite.

Aceștia pot face parte din funcția publică dacă sunt angajați, de exemplu, în ministere, dar în acest caz nu își exercită profesia de medici, profesori sau artiști; în schimb, îndeplinesc sarcini administrative.

Deputații și senatorii, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) [din Legea privind exercitarea mandatului de deputat și de senator](#), înființează birouri parlamentare, birouri senatoriale sau birouri comune parlamentare și senatoriale pentru a-și sprijini activitățile pe teren.

Deputații și senatorii au dreptul la o indemnizație forfetară pentru acoperirea cheltuielilor legate de funcționarea birourilor lor, în condițiile și în cuantumul stabilite de comun acord de președintele Sejmului și de președintele Senatului (articolul 23 alineatul (3) din lege). În prezent, această indemnizație forfetară se ridică la 25 000 PLN brut pe lună.

Un membru al Sejmului sau un senator poate angaja personal de birou în nume propriu pentru o perioadă determinată care nu depășește durata mandatului său. Activitățile unui membru al Sejmului sau ale unui senator pot fi sprijinite de asistenți voluntari (articolul 23 alineatul (4) din prezenta lege).

Din punct de vedere formal, angajatorul este membrul Sejmului sau al Senatului, iar acesta decide câte persoane să angajeze și în ce condiții va fi angajat angajatul. În practică, se încheie atât contracte de muncă, cât și contracte de mandat sau contracte pentru sarcini specifice. Există, de asemenea, cazuri în care un membru al Sejmului sau al Senatului nu angajează nicio persoană.

WEBOGRAFIE

Austria

<https://oeffentlicherdienst.gv.at/wp-content/uploads/2024/09/Das-Personal-des-Bundes-2025.pdf#page=76>

<https://www.bundestkanzleramt.gv.at/en/agenda/federal-civil-service.html>

Belgia

<https://bosa.belgium.be/fr/themes/travailler-dans-la-fonction-publique/carriere-et-statut/statut-du-fonctionnaire-federal/les>

Bulgaria

<https://iisda.government.bg/competitions/regulatory/104>

<https://www.mi.government.bg/en/general/administrirane-na-dokumentite-na-slujitelite/>

[https://www.me.government.bg/en/library/administration-act-382-c25-m1515-1.html#:~:text=Text%20in%20Bulgarian:%20%D0%97%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%20%D0%B7%D0%B0%20%D0%B0%D0%B4%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0.%20\(1\),Act%20regulates%20the%20powers%20of%20the%20executive](https://www.me.government.bg/en/library/administration-act-382-c25-m1515-1.html#:~:text=Text%20in%20Bulgarian:%20%D0%97%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%20%D0%B7%D0%B0%20%D0%B0%D0%B4%D0%BC%D0%B8%D0%BD%D0%B8%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F%D1%82%D0%B0.%20(1),Act%20regulates%20the%20powers%20of%20the%20executive)

Croatia

<https://www.sabor.hr/en/press/news/parliament-adopts-act-wages-public-and-civil-servants-and-civil-service-act>

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_06_64_1518.html

<https://www.sabor.hr/en/about-parliament/organizational-structure>

<https://www.sabor.hr/en/contacts/staff-services>

Estonia

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/509072014003/consolide>

<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/512082020008/consolide>

Finlanda

<https://www.finlex.fi/en/legislation/1986/755>

<https://www.finlex.fi/api/media/statute-foreign-language-translation/725900/mainPdf/main.pdf?timestamp=2025-10-06T06%3A44%3A07.000Z>

Franța

https://www.legifrance.gouv.fr/codes/texte_lc/LEGITEXT000044416551/

<https://www.vie-publique.fr/fiches>

<https://www.fonction-publique.gouv.fr/>

Germania

<https://www.bmi.bund.de/SharedDocs/downloads/DE/veroeffentlichungen/themen/oeffentlicher-dienst/tarifvertraege/tvoed.html>

<https://www.gesetze-im-internet.de/beamstsg/>

https://www.gesetze-im-internet.de/bbg_2009/

Grecia

https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/f3c70a23-7696-49db-9148-f24dce6a27c8/%CE%9A%CE%91%CE%9D%CE%9F%CE%9D%CE%99%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3%20%CE%9A%CE%9F%CE%99%CE%9D%CE%9F%CE%92%CE%9F%CE%A5%CE%9B%CE%95%CE%A5%CE%A4%CE%99%CE%9A%CE%9F%20%CE%9A%CE%A9%CE%94%CE%99%CE%9A%CE%9F%CE%A0%CE%9F%CE%99%CE%97%CE%A3%CE%97%202021_3_F.pdf

<https://www.kodiko.gr/nomothesia/document/152582/nomos-3528-2007>

<https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/f3c70a23-7696-49db-9148-f24dce6a27c8/THE%20CONSTITUTION%20OF%20GREECE.pdf>

Letonia

<https://m.likumi.lv/ta/en/en/id/26019>

<https://likumi.lv/ta/id/63545-valsts-parvaldes-iekartas-likums>

<https://likumi.lv/ta/id/202273-valsts-un-pasvaldibu-instituciju-amatpersonu-un-darbinieku-atlidzibas-likums>

<https://likumi.lv/ta/id/10944-valsts-civildienesta-likums>

Polonia

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20082271505>

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=wdu20082231458>

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19971060679>

<https://www.gov.pl/web/sluzbacywilna>